

[Indenrigsministeren.]

Underændringsforslag blev vedtaget i Stedet for det af mig stillede Ændringsforslag, vilde det forringe Loven i meget betydeligt Omfang, idet det kun gav Lejeren Adgang til eventuelt at komme bort fra sin Kontrakt, men det giver ikke Lejeren Adgang vil at vælge, at han i Stedet for ønsker 3 Aars Uopsigelighed, som mit Ændringsforslag giver Udtryk for. Jeg anbefaler paa det mest indstændige at stemme mod dette Forslag, der vilde være en Forringelse af hele Loven.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen sagde dernæst, at han ikke kunde stemme for mit Ændringsforslag Nr. 4. Det maa jeg nu alligevel betvivle. Jeg tror, det ærede Medlem skal læse disse Ændringsforslag igennem en Gang til. Det ærede Medlem tror aabenbart, at Ændringsforslaget gaar ud paa, at denne Lov ikke skal gælde uden for København og Frederiksberg. Det gaar Ændringsforslaget selvfølgelig ikke ud paa; det staar i selve Loven. Nej, Ændringsforslaget gaar ud paa, at det af mig stillede Ændringsforslag med Hensyn til Boligrettens Præsidium skal gælde ogsaa for Gentofte. Derfor kan man for saa vidt sige, at Ændringsforslaget gaar ud paa det modsatte af det, det ærede Medlem tror. Det gaar ud paa, at et vist Ændringsforslag skal gælde uden for København, medens det ærede Medlem tror, at det gaar ud paa, at begrænse Loven til København. Derfor tillader jeg mig at tro, at naar der nu om lidt skal stemmes om det, vil det ærede Medlem alligevel rejse sig, naar dette Ændringsforslag kommer til Afstemning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Det kan der maaske være noget om, men det forhindrer i hvert Fald ikke, at vort Underændringsforslag vilde gøre det endnu bedre, og at jeg vil foretrække, at man vedtager vor Affattelse af § 3 fremfor den Affattelse, Ministeren og Udvalget foreslaar at give den. I øvrigt gør Ministeren sig skyldig i en Misforstaaelse, naar han tror, at vort Underændringsforslag Nr. 1 skal træde i Stedet for Ministerens Forslag. Det skal det aldeles ikke; det skal supplere Ministerens Forslag og derved udfylde et Hul, der ellers vilde være i Loven.

Hasle: Der er aldeles ikke nogen Modsigelse mellem mine Udtalelser ved første

Behandling og i Dag, men jeg skal gerne indrømme den højtærede Indenrigsminister, at jeg er forbavset over de Oplysninger, der har foreligget. Jeg vidste ikke, at det virkelig i saa ringe Udstrækning var Ejerne, der sagde op; at den højtærede Indenrigsminister ikke har villet lade sig overbevise deraf, er jo en anden Sag. Dette Forhold ændrer imidlertid ikke det allerringeste i min principielle Indstilling til Spørgsmaalet, der er den, at Statsmagten saa lidt som muligt bør blande sig i Forholdet mellem Ejer og Lejer, at Statsmagten netop bør medvirke til, at der skabes Ro i dette Forhold, ikke mindst af Hensyn til Byggeriet, og det underdrer mig i og for sig, at en Minister, der hører til et liberalt Parti, er af den Opfattelse, at naar et Forhold kun berører temmelig faa Mennesker, kan Staten med Sindsro gribe ind, for saa sker der ikke saa forfærdelig meget ved det. Jeg har nu altid tænkt mig, at det liberale Synspunkt var et andet, nemlig at overalt, hvor man paa Forhaand kunde se, at et Statsindgreb ikke kunde betyde meget, burde man afholde sig fra det og i hvert Fald kun lade Statsmagten træde til i private Forhold, naar det var store Problemer, det drejede sig om. Derfor underdrer det mig, at den højtærede Indenrigsminister som liberal Minister virkelig kan tage det Standpunkt at sige: Ja, her har vi et lille Spørgsmaal, det er ganske vist af principiel Art, men det griber ikke dybt ind i Samfundets Økonomi; alligevel mener jeg som radikal Venstreminister, at Staten bør gribe ind. Det er det, der forunder mig, og det er det, der efter min Opfattelse er den principielle Forskel, der efterhaanden er blevet mellem det radikale Partis Forhold til Erhvervslivet og Det konservative Folkepartis og Venstres paa den anden Side: at det radikale Parti efterhaanden finder en vis Vellyst ved at lade Statsmagten gribe ind i det private Erhvervsliv, medens vi andre er Modstandere af det.

Hartel: Som Nødhjælp og Stimulans for Boligbyggeriet har jeg aldrig haft noget imod at anerkende de Foranstaltninger, som den højtærede Minister har stillet Forslag om, og jeg kan tilføje, at min velvillige Holdning over for de Forslag, som er bebudet, og som antagelig snart vil komme til Behandling her, vil Ministeren ogsaa hurtigt faa Lejlighed til at fastslaa. Men til en konstruktiv Politik paa dette Omraade kan jeg ikke henregne dette, idet jeg ved en tidligere Lejlighed har klargjort, ogsaa med statistisk Materiale som Grundlag, at en virkelig sund og fornuftig Bolig-